

Sygn. akt IV KO 96/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. C.**

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2018 r.

wniosku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 22 października 2018 r.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu we W.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 października 2018 r. Sąd Rejonowy w P. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania – na podstawie art. 37 k.p.k. – innemu sądowi równorzędnemu sprawy M. C. oskarżonego o przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

Uzasadniając wniosek wskazał, że oskarżony jest osadzony w Zakładzie Karnym Nr [...] we W.. Nie ma możliwości przetransportowania go do jednostki penitencjarnej położonej w pobliżu sądu miejscowo właściwego, a tym samym rozpoczęcia w tej sprawie procesu karnego bowiem oskarżony ma szereg czynności procesowych wyznaczonych przez inne sądy. W tej sytuacji dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem niniejszej sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu we W. położonemu blisko miejsca osadzenia oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Podnieść należy, że przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Odstąpienie do zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobro wymiaru sprawiedliwości. Kryterium "dobra wymiaru sprawiedliwości", uzasadniające skorzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k., przejawia się nie tylko w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu w zakresie odpowiedzialności karnej, lecz także w sytuacji wystąpienia rzeczywistych i poważnych utrudnień w sprawnym i szybkim przeprowadzeniu postępowania sądowego.

Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, w której pomimo dołożenia przez Sąd Rejonowy w P. staranności w celu jej rozpoznania, z przyczyn od tego Sądu niezależnych, do chwili obecnej nie udało się rozpocząć procesu. Na przeszkodzie temu stoi brak zgody Administracji Zakładu Karnego Nr [...] we W., w którym oskarżony przebywa, na jego przetransportowanie do jednostki penitencjarnej położonej w pobliżu sądu miejscowo właściwego, co z kolei uniemożliwia doprowadzenie oskarżonego na rozprawę, uczestniczenia, w której on się domaga. W chwili obecnej nie można przewidzieć czasu ustania tej przeszkody, zważywszy, że przeciwko oskarżonemu toczą się sprawy karne w dziesięciu różnych sądach w kraju.

Bez wątpienia większe szanse uczestnictwa oskarżonego w procesie, a tym samym rozpoznania sprawy, daje sąd bliższy miejsca jego pobytu niż odległy sąd miejscowo właściwy. W interesie wymiaru sprawiedliwości leży zaś, aby problem odpowiedzialności karnej oskarżonego za zarzucany mu czyn został poddany rozpoznaniu bez zbędnej zwłoki. Dlatego też Sąd Najwyższy, przychylając się do wniosku Sądu Rejonowego w P., przekazał sprawę M. C. Sądowi Rejonowemu we W.. Sąd ten powinien dla sprawnego jej rozpoznania podjąć stosowne kroki w celu zapewnienia udziału w rozprawie oskarżonego przez jego doprowadzenie do sądu, otwarcia przewodu sądowego i możliwie szybkiego przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

